U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Petry Weissové, v právní věci žalobce **Statutárního města Olomouc,** se sídlem Olomouc, Horní náměstí 583, zastoupeného Mgr. Ing. Petrem Konečným, advokátem se sídlem Olomouc, Na Střelnici 1212/39, proti žalovanému **Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže,** se sídlem Brno, tř. Kpt. Jaroše 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 15. 11. 2017, č. j. 31 Af 58/2016 – 58,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností brojí proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 15. 11. 2017, č. j. 31 Af 58/2016 – 58, jímž krajský soud zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 27. 6. 2016, č. j. ÚOHS-R8/2015/VZ-25862/2016/323/PMo, kterým došlo k zamítnutí rozkladu stěžovatele a potvrzení rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 12. 2014, č. j. ÚOHS-S903/2014/VZ-27624/2014/511/JNp. Naposledy uvedeným rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, kterého se měl dopustit tím, že při zadávání veřejné zakázky nedodržel postup stanovený v § 61 odst. 4 zákona o veřejných zakázkách a zásadu transparentnosti zakotvenou v § 6 téhož zákona. Za spáchání správního deliktu byla žalobci uložena pokuta ve výši 160 000 Kč.

[2] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti; dle § 7 citovaného zákona se stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání.

[3] Vzhledem k tomu, že stěžovatel současně s podáním kasační stížnosti nezaplatil soudní poplatek, vyzval jej Nejvyšší správní soud (prostřednictvím jeho zástupce)

usnesením ze dne 16. 1. 2018, č. j. 3 As 370/2017 – 23, ke splnění poplatkové povinnosti, a to ve lhůtě 15 (patnácti) dnů od doručení tohoto usnesení; zároveň byl poučen o následcích spojených s nevyhověním této výzvě.

[4] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[5] Jak již bylo uvedeno, povinnost zaplatit soudní poplatek vznikla stěžovateli společně s podáním kasační stížnosti; této povinnosti stěžovatel nedostál. Nejvyšší správní soud proto stěžovatele, prostřednictvím jeho právního zástupce, vyzval k úhradě soudního poplatku usnesením ze dne 16. 1. 2018, č. j. 3 As 370/2017 – 23, které bylo v souladu s § 42 odst. 1 a 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) doručeno zástupci stěžovatele do datové schránky dne 22. 1. 2018 (čl. 23 spisu zdejšího soudu). Posledním dnem patnáctidenní lhůty pro zaplacení soudního poplatku se tak stalo úterý 6. 2. 2018 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.). Stěžovatel však toho dne (ani později) soudní poplatek nezaplatil. Nejvyšší správní soud připomíná, že v případě lhůty k zaplacení soudního poplatku stanovené usnesením ze dne 16. 1. 2018, č. j. 3 As 370/2017 – 23, se již jednalo o lhůtu dodatečnou – náhradní, neboť poplatek za kasační stížnost je splatný okamžikem jejího podání.

[6] Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Jelikož soudní poplatek nebyl ve stanovené lhůtě zaplacen, byly naplněny podmínky předvídané v ustanovení § 9 odst. 1, větě druhé zákona o soudních poplatcích; proto zdejšímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit.

[7] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne14. března 2018

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu